

Biskop Bo-Göran Åstrand, Borgå stift

Predikan vid kyrkomötets öppningsmessa i S:ta Marie kyrka i Åbo 3.8.2021

EMBARGO, publiceringsfri 3.8.2021 klockan 9.30

En hjälpende hand

Så satt han där, den 13-årige scouten, med sin ritade hand. Vid varje finger skrev han ned en god gärning som hans hand kan göra. Handen kan trösta, lyfta en sak som någon tappat från golvet, öppna dörren, bära någons väska eller reparera något som gått sönder. Stilen var lite spretig – men budskapet var klart: Jag kan alltså göra skillnad i min vardag. Jag har en hand som kan hjälpa.

Finlands scouter, en av kyrkans viktiga samarbetspartners, har fina och viktiga målsättningar. Ett mål är att den som är scout ska lära sig vad goda gärningar betyder i praktiken. Ett sätt att göra det som spejare är att rita konturerna av sin hand på ett papper och skriva vad den kan göra.

Mitt under koronapandemin berättade en äldre kvinna för mig att hon blivit så överraskad. När begränsningarna kom och hon inte själv kunde gå och handla, ringde hennes grannar och frågade om de kunde handla åt henne. Varje vecka fick hon sin kasse med mat till dörren. Jag visste inte att jag hade så många fina grannar och att det fanns så många hjälpende händer i min trappuppgång, sade hon.

Och hon är inte den enda. Många visar omsorg i vardagen. Pandemin gjorde att vi såg mera av hur mycket vi hör ihop och att vi är beroende av varandra. De goda gärningarnas händer har vuxit i antal även om vi kanske trodde att individualismen var så stark och redan hade tagit över handen. Vi såg att i nöden är det de hjälpende händerna som gör skillnad, på riktigt. Och sådana händer finns.

De goda gärningarnas händer har senaste vecka och ännu denna vecka varit fullt sysselsatta att släcka den största skogsbranden på länge i Kalajoki. Släckningsledningen gläds över alla frivilliga brandmän som kom för att hjälpa till. Det blev mycket tydligt att tillsammans är stark.

Händer som förenas för att göra gott. Det är vad mänskligheten behöver för att bekämpa pandemier, bränder, ensamhet och klimathot.

”Låt oss orubbligt fortsätta att bekänna vårt hopp, ty Gud som gav oss löftena är trofast. Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar.” (Hebr 10:23-24)

Hebréerbrevets författare kombinerar bekännelsen till en god Gud med kärlek och goda gärningar. Evangeliet, det glada budskapet om Guds kärlek och barmhärtighet ska förkunnas genom ord och konkreta handlingar i vardagen och i världen. Enbart ord räcker inte långt. Det är en fråga om trovärdigt vittnesbörd.

Luther framhåller att de goda gärningarna gör vi inte för Guds skull utan för våra medmänniskors skull. Gud behöver inte våra goda gärningar, men det behöver nog våra medmänniskor. Därför ska en kristen människa vara den mest tjänstvilliga tjänaren. Inte för att förtjäna Guds kärlek, utan för att ge den vidare genom gärningar som hjälper medmänniskorna. Gud behöver våra hjälpende händer. Vår uppmärksamhet ska alltså vara riktad mot vår medmänniska.

Alla vi som någon gång burit något tungt vet hur det känns när någon sträcker ut sin hand för att hjälpa till att bära. Alla vi som någon gång varit oroliga och bekymrade, vet hur det kändes när någon tog sig tid och lyssnade. Alla vi som någon gång hade alldeles för mycket att göra, vet hur det kändes när någon erbjöd sig att hjälpa till. Plötsligt blev det mycket lättare. En hjälpende hand kan förändra mycket.

Någon kunde fråga om detta räcker till? Ingen enskild god handling kan rädda världen. Men varje god gärning gjord i kärlek gör det lite lättare att klara av livet och våga tro på morgondagen. Så länge som scoutspejare ritar sin hand och reflekterar över hur de med sina händer kan hjälpa sina medmänniskor finns det en framtid. Så länge villiga händer hjälper i nöd är det inte ute med oss.

Vi samlas till kyrkomöte under pandemins fjärde våg. Framtiden har många frågetecken. Och på vårt bord ligger många ärenden som väntar på att bli lösta. Vi får göra tjänst i Kristi kyrka. Vi är älskade av Gud och har tack vare Kristus själva fått mycket förlåtet. Också denna vecka kallar Guds kärlek på oss. Vår uppgift är att verka för en kyrka som ser medmänniskan och hennes livssituation, både i vårt land och i vår värld. En kyrka som i ord och handling vill förmedla Guds kärlek. Tillsammans, med Gud och hjälpande händer, vågar vi tro på en framtid.